

12. Bij al deze schikkingen komt dan nog een wet die van dit alles het gevolg is: (*a*) geen enkel particulier mag enig goud of zilver bezitten; voor het dagelijkse ruilverkeer zal echter een munt bestaan, want voor handwerkslieden is geldruil zo goed als onmisbaar, evenals voor allen die genoodzaakt zijn aan gehuurde werklieden, huisslaven of vreemden, het loon voor zulke diensten uit te betalen. Tot dat doel, zeggen we, is het nodig een munt te bezitten die geldig is in het binnenland, maar die waardeloos is voor de vreemden. Wat het probleem van een gemeenschappelijke Griekse munt betreft — ter wille van krijgsverrichtingen en van reizen in het buitenland, zoals gezantschappen of andere missies waartoe de staat verplicht is — (*b*) met het oog daarop zal de staat noodzakelijkerwijs telkens Grieks geld moeten bezitten. Bevindt een particulier zich in de noodzakelijkheid naar de vreemde te reizen, dan moet hij eerst de toestemming van de autoriteiten hebben om die reis te ondernemen; en als hij bij zijn terugkeer enig overschot aan vreemd geld in zijn bezit heeft, moet hij dit aan de staat afdragen, maar hij zal in evenredigheid inlands geld daarvoor terugkrijgen.